

ABONAMENTUL IN CAPITALĂ
Pe an . . . . . 28 lei noui
Pe 6 luni . . . . . 14 „
Pe 3 luni . . . . . 7 „

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN No. 1.

ABONAMENTUL IN DISTRICTE
Pe an . . . . . 22 lei noui
Pe 6 luni . . . . . 16 „
Pe 3 luni . . . . . 8 „

PENTRU D-NII ABONATI

Se face cunoscută tuturor D-ilor abonați, cari n'au răspuns până azi prețului abonamentului pe trimestrul al doilea, cât și celor cari n'au plătit nici pe trimestrul trecut, că de la numărul acesta înainte le suprimăm trimiterea foiei.

Tot odată însă se mai aibă înscire acești din urmă că vom începe a le publica și numele sub titlul: „catastroful abonaților rei de plată”, fără de a ne opri se usăm și de alte mijloace ce ne dă legea, pentru a ne dobândi dreptul nostru.

Scim că poate se fi foarte neplăcut lucru pentru unii din D-nii abonați ca un ziar să recurgă la asemenea mijloace pentru ca să-și strângă banii abonamentului; dar ar trebui se ști și D-ilor că este mai neplăcut lucru, și pentru noi și foarte păgubitor, ca mare parte din D-ilor să primescă ziarul luni întregi și se nu ne plătescă costul.

Și în daraveri de ziaristică însă ca în toate, „ca la noi la nimeni”.

Vom căuta deci se facem se fi și la noi ca pretutindenți, adică se fa-

cem pe abonați de cărcotă, se plătescă ziarul ce citesc, se nu mai citesc ziar neplătite, — de cât nu mai când ia dulcea prin locurile publice.

Administrațiunea.

POLITIA SECRETA

Raporturi confidențiale și oficiose din partea comisarilor de culori către prefectul Poliției.

(Urmare, vezi No. 14, 15 și 16).

Domnule Prefect!

Liniscea și pacea peste tot domnește, în totă culorea toți se mulțumesc, Chiar pe D-lu Strusberg lumea îl cobește, Și de dinastie... nici că mai vorbesc.

Adevăr că Roșii, după cum mi pare, Eră ferbă la ulcele se făcă ceva, Dar de geaba toate, căci subscrisul are Mare priveghere, d'o fi unde-va...

Nu am deci nimica din politicele Se vă potă azi spune, ca o trufanda, Căci toți burtă-verde, de prin mahalale, Se feresc se făcă vre o dandana.

O singură grijă numai mă ntristă: Molima cea nouă ce s'ar fi ivit, **Scarlatina** neagră de care ostăde Toți mahalagii, căci i-a prăpădit.

Mulți încă dintr'ensii, cei în ilichiă, Spun că astă bolă e bubat nemțesc, Și-a venit în țară de sub dinastie, Cu drumul lui Strusberg, cel prusienesc.

Este se nu este astă-fel cum se dice, Vădă însă că bolă este foarte grea,

Și vă rog se faceți ca să se ridice, De doctorii țerii, astă ciumă rea.

Profitându acuma de casul de față, Vă mai rog un lucru a mă lumina: Dați-mi o instrucție, un fel de povață, Cum e furma nouă d'a legalisa?

Eu la oră ce zapis se altă hârtie, Cândă ai pui pecetea și o regulesc, După o furmă veche, dată de agiă, Intreg totă coprisul il legalisesc.

Areți-mi d'era, deca eu fac bine, Că păstreți tipicul ce am apucat, Și deca și altul de el se mai ține, Se nu fi eu singur de prost declarat. (Semnat) COMISARUL RESPECTIV.

Scrisoare amicală și deschisă către D. V. Bou-Erescu, redactorul revistelor politice din ziarul *Pressa*.

Domnule Redactor!

Nu știu care se fie cauza că de vre-o lună de zile nu te mai ocupi, în ziarul *Pressa*, de afacerile interioare de cât foarte rar, și așiu putea dice mai de loc.

Totă activitatea D-tale de fecior vechi, totă tertipgîrlicul D-tale de avocat șiret, nu le întrebunței, de la un timp încoc, de cât întru a întreține pe public despre domni consul și despre puterile garanți, întocmai ea și repositul întru fericire, dinasticul prin escelință, D. Cristodor de Filip.

În toate revistele, din toate numerele *Pressei*, nu citește acum cine-va de cât *semnale* către împărați și regi, de cât heratismosuri către toate înaltele stăpâniri și boeri streine, și hulă, și pornire vrăjmașescă, și ticăloșenie, și urgie, și năprânicie, și potop asupra tuturor cari

nu sunt cu împărații și craii, cu sftuicilor lor, cu boerilor lor, și într'unu cuvântu cu domnii consoli și cu puterile garanți, — fie chiar și prin *semmale*.

Că d-ta nu poți să fii de câtă cu stăpânirile, acesta o înțeleg, căci, ca crescutu în case boeresci, în nemernicie și slugărie, te trage ața la deprindere, la obicei.

Că nu poți éráși să suferi pe cei cari îți cunósce tépa și eari nu te lasă s'o ulți, acesta éráși o înțeleg, căci așa se întâmplă une ori cu cât-unu bádăranu, care necioplitu alică fără educațiune, se vede și el de-odată ajunsu ceva; și nu de géba a făcutu poetulú Alexandrescu fabula boulu și vițelulú.

Dar cu nenorocitiil comunali, cu sermanii republicanii, și mai cu sémă cu bietulú Gambetta ce totu ai, acesta nu o înțeleg!!

Ba nu deú! Ce réu și-a făcutu d-tale acesti ómenii? ce stricăciune și-a adusú acesti muritorii? Nicu unu réu, nicu o stricăciune.

De ce dar totu asvêrlí mereu într'ensii, și mai cu osebite în bietulú Gambetta, cu șervetulú de sofragiú, cu otrepulú de talere?

Értă-í, domnule Bou-Erescule, te rogú pré multá, értă-í, de... értă mai cu sémă pe bietulú Gambetta, că nu mai face altá-datá ce-a făcutá, decá care-cum-va și-o fi greșitú ceva-și.

Indurá-te, milostivesce-te, értá lú, de... nu fi așa crudú, fá și d-ta ca d. Pavlache alú cucónii Anichi (Duróici).

Inferbántatú și d sa mai anulú trecutú, precum scit, aprinsú și infuriatú cam totu astú-felú în contra d-lui Ion Brătianu, s'a milostivitú a-lú earta, s'a desbrăcatú în Adunare, în plină sedință, și-a vèrsatú foculú, s'a potolitú și s'a răcoritú, transportându-se într'unu momentú, prin discursulú seú poetico-dramatico-comicú, în rëcoritórele și vijiitórele isvóre ale Rucărului, unde ne areta cumú d-sa umbla desbrăcatú, desfăcutú la peptú și cu țurcana p'o ureche.

Értá, de... acumú și d-ta pe bietulú Gambetta, precum a ertatú și d. Pavlache al cucónii Anichi pe d. Brătianu.

Indurá-te, aibi pietate de elú. Inusuí kyr Ioanidis Băcanu se va fi plictisitú și d-lui de atáta reutate și resbunare în contra sermanulú Gambetta, în tóte numerile „Pressei“, de la pagina ántéia pécé la pagina destinată pentru icre și măslíne.

Értá-lú; dar, seú celú puținú nu mai fi așa hainú la inimá, nu-lú mai tiranisi pe ínđelete; regulézá prin domnii consoli și prin puterile garanți, se-lú prindá, se-lú aducá aici și se-lú dá pe mána lui Zăráfescu, ca se se sfêrșescá odatá și cu acestú perturbatú de meseriá.

Értá-lú însă, mai bine, értá-lú, că nu va mai greși altá datá nimicú, și-ți va cere și pardon.

Fă-mí și mie acestú hatír.

Asmodeu.

BIBLIOGRAFIE

Cu câtú se apropiá mai multú călduró-sele díle ale lui Iuliú cu atátú mai multú se observá și la unii ómenii o mai mare inferbántare de creeri.

Autorií-broșurenii, mai cu sémă, suntú fórte tare influințați de căldurile cavicularé.

Astú-felú dílele acestea mai toți broșurenii cunoscuți au inundatú tótá țéra, și mai cu sémă capitala, cu felú de felú de broșuri.

Lăsând la o parte pe d. Anagnosti, a cărui broșuro-manie este neinteruptá, avem se constatámú alți autori-broșurenii totú atátú de secunđi în imaginațiune, totú atátú de productivi, totú atátú de utili ca și d-sea.

Cei mai insemnați suntú:

I. D. Major Papazoglu.

II. D. Andrieșescu de la Iași.

III. D. I. Broșurénu.

Celú ántéiu a tipăritú dílele acestea o broșurá intitulată «Ghidi seú călăusa în Bucuréscei», prin care, între alte multe mof-turi, spune că în museulú seú de archeologiá se aflá: «O mascá mare de bronzú a «reginei Cleopatra Egiptului, găsitá în România, cumú și o lamá de sabie peste care «se vede litere de aurú ebraice descriindú «numele lui Titu și Abesalon 1)».

Totú în acestú Ghidi, d. Papazolu, dânduși părerea despre întárireá țérei, propune se se închidá cu șanțuri și meterese tótá frontiera țérei, și apropos de acesta se compará cu generalulú Moltke dicéndú:

«Étá ce amú opinatú și eú ca soldatú «cu părulú albitú în óste de la a ei organizațiune, ca oficerú vechiú ca și camaradú meú, cari nu suntemú nicu odatá «chemați în consiliile militare, ca în alte «state, și chiarú ca în Prusia, unde ne-au «datú probe evidente pe câmpulú de luptá «părulú celú albú alú venerabililorú seú «generali.»

În fine d. Major Papazolu vorbindú de

1) Ca se védá acumú toți curiosii de a visita acestú cabinetú de museu, și mai cu sémă voiagiorii Engleđi cari ar fi doritori se cumpere niște asemenea anticu, câtú de adevérate suntú, și că nu mai incupe nicu umbrá de indoialá despre origina lorú, publicámú de pe Calendarulú Draculú din anulú 1865, pagina 65, urmátórele rânduri dintr'o scriere intitulată: «Voiagiulú deului Marte în România», din care se póte proba, áncá odatá mai multú, că sabia din museulú d-lui Papazolu este a lui Abesalom:

«Doue postii de la Pitești spre Bucuréscei, dice autorulú dísei scrieri, este unú orașelú numitú Gáiesci. «Aci am statú vr'o doue ore. Mulți au căutatú se «aflé de unde derivá numele acestui orașelú, dar «numai unulú a brodit'o mai bine, și acela este unú «elevú al D-lui Circa. Elú pretinde că derivá de la «numele unii proconsolú Galú, numitú Galíus. «Acésta o probésá chiar cu ortografia și gramatica «profesorulú seú. De exemplu, scriindú-se Galíus, «cum serie D-nulú Circa Galíus, D-lui citește «Galíus, căci pel și y împreună lí citește i; schim-bándú pe u și e, dupé cum se schimbá adesea, cum «la t a c ú, t a c e, z a c ú, z a c e, se face g a i e s i; «mai adăogándú, cum s'a adăogatú la N e m o e s «unú ci și s'a făcutú Nemóesci, se face Galíesci «seú Gáiesci. Acésta, potú se vé asicuru, este adevé-rata derivațiá a numelui orașelului Gáiesci.

«De aci m'am popritú la unú tégulegú cu numele «Titu. Aci este unú micú otelú ce se ține d'unú o-vreiu. Pentru numele acestui téguşiorú potú se «vé asicuru eú de unde și-lú are. Cândú Titu a «stricatú Ierusalimulú, întorcéndú-se la Roma, a «trecutú prin România și s'a opritú aci se mánáncé «și se se odihnésce. Doi din numerosii iudei sclavi fă-céndú nisce servicii imperatului, servicii pe cari «péna mea se ruşinéđá a le spune, elú i-a liberatú. «Unulú din ei era Isaav, care a deschisú unú hanú «aci și din care se trage actualulú hangiu.

Celú altú era Avesalom, căruia Titu, pe lângá «libertate, i-a inapoiatú și sabia ce-í luase și care, «îngropatá la mórtea lui, a găsit'o d. Major Papazolu.»

diaristica țérei se supéra pe noi pentru că dice:

«Diaristica în capitalá este în destulú de «întinsá ca și în alte state; suntú jurnale «Románesci, grecesci, francesé, germané, «israelite și bulgure; abonamentele se facú «la redacțiile lorú, pe unú anú, pe jumé- «tate și pe trei luní; ele desvoltá politica «din íntru și cea din afará, cumú și dife- «ritele anunciuri.

«Cele umoristice însă nu suntú nicu de «cumú politice, ci d'a dreptulú injurióse. «blamá totú ce este mai inteligentú în «țérá fără a cruța nicu persóna, nicu capa- «citatea; s'au védutú jurnale umoristice cari, «cu dreptú seú fără dreptú, au scrisú «totú ce le-a venitú în minte, și s'au vé- «dutú atacándú onórea ómenilorú și orí- «ce frumóse obiceiuri au avutú Românii; «în fine, umoristica la noi nu mai póte fi «în rândulú umoristiceii celorú alte națiuni «civilisate, căci îi lipsește tótá modera- «țiunea.»

Al doilea autorú a tipăritú o broșurá prin care dá o idee de organizarea țérei, ridi-cándú veniturile la 40 miliarde, și făcéndú o singurá contribuțiune, ca din orí-ce ve-nitú se se dea din 10 una, și acéstá dare se se percépa de 20.000 perceptori cu 2000 inspectorii, împărțindú-se țéra și în 181 de mitropolii cu 181 de mitropolii.

Al treilea autorú a tipăritú o broșurá care are de scopú de a servi de călăusá vătă-șelului de satú în tóte funcțiunile sele pe lângá primărie și pe lângá zapciú. Ea este fórte voluminosá, coprinde multe capitole, multe paragrafe, articole, aliniatú și sub-aliniatú, combinațiuni, inclinațiuni, espli-cațiuni, etc. etc. etc.

Același autorú se dice că va tipári în curándú și unú regulamentú care se prescrie modulú de a se scutura tipografia statului de purici.

În fine, unú altú scriitorú, nu mai puțin insemnatú, D. Niculescu Puchinénu, se vede umflándú cu articolele sele P r a h o v a. D-sa luándú și rolulú de mare organizatorú comunálú, propune, între altele, ca comuna Ploesți se facá bulevarde de 20 stánjinii lă-țimea, de câte 10 stánjeni fie-care trotoarú de o parte și de alta a trotoarului, și alți 10 stánjeni de fie-care lature se fie éspro-priați pentru clădirii, cu alte cuvinte să se éspro-prieđe totú orașulú.

Recomandámú atátú pe cei trei broșu-renii, câtú și pe D. Pukenénu, bine-voitóreii încuragierii a D-lui ministru de instrucțiune publicá, care este totú odatá și ministru peste monastiri și peste tóte loca-șurile de bine-facere.

ASMODII

— Pentru ce domnulú Pogorú merge în ideile liberalii în josú?

— Pentru ca se corespondá numelui seú care este Pogorú.

* * *

Unú domnú P. Grigorescu aréla prin di-arulú Trompetta că, cu ocașiunea trecerii sele prin portulú Odesa, între altele a vlsitatú ș museulú acestui orașiú, unde a védutú cu des-

ulă indignare șese stindarde foarte avute, cu o inscripțiune în limba rusă, că sunt dăruite de sultanul dupe timpul principilor fanarioți cari au fost în România, și rogă pe fratele Kesarie se aducă la cunoștința guvernului această descoperire, lăsându-se se înțelegă că ar trebui cerute de acolo și aduse în țară la noi.

Earu umbli cu mofturi, frate Kesarie? Ai vré se vede se călătoresc acuma și pe la Odesa, și scornești totu felul de secături, ca doră, doră, vei fi trimis în vre-o misiune arheologică. Cu steagurile cu tuiuri de la Odesa n'ai nemerit'o însă. Țăra e dispusă se contribue nu se mai aducă insigne fanariote în museurile sele, ci, deca se pôte, se dămă afară din țară și tôte remășițele ce mai avemă p'aici.

* * *

In fine d. Ioanid Băcanu a luat cuventul în parlamentul român, în ședința de la 21 Iunie, și cele d'ânteu cuvinte ce a rostită au fost ca se esplice că icrele de știucă, vin în pesci éru nu scóse din pesci și, se arate cumă unii comercianți, — negreșit din care face și d-sea parte, — pôte se fraudese pe comună în stringerea taxeloră asupra cutiilor de chibrituri, trecendă cutii mari dreptă cutii mici. — Mai dică acumă cine-va că camera acésta nu coprinde în sinulă ei totu feluri de specialități.

* * *

Cândă veneau de la Pórtă Domoi fanarioți, era obiceiul ca intrarea în capitală s'o facă pe calea Șerban-Vodă.

Unul din acesti Domni, Constantin Hangearlul, intră în Bucuresci ca nimeni altul pe podul Mogoșoe.

Poporul, care observase acésta, diše: „Semn reu“. Și într'adeveră că prevestirea poporului se implini: Unul dintre cei mai rei Domni fanarioți a fostă Constantin Hangearlul. Sub densus s'a marit tôte dările, sub densus s'a nascocit birul numit „găléta Hangearlului“, sub densus, în fine, însuși natura părea că s'a schimbată, sub densus a dată aca crisă grozavă, nepomenită în țară, care a sărăcit lumea, și care a și remasă numită: „iarna de la Hangearlul“.

Intrebarea este acuma, óre crescerea tutor dărilor de astă-đi, óre nascocirea birului numită coronit și înolit, óre coțcăria Strousberg, óre ploile acestea nepomenite, cari sărăcesc pe toți cultivatorii, óre tôte aceste rele de cari suferă adă țăra, se nu provie și ele din causă că și Măria-Sa Vodă Carol, când s'a suit în scaunul Domniei, a intrat în capitală pe podul Mogoșoe?...

* * *

In Monitorul Oficial No. 43, din luna trecută, D. Ministru ală justiției face o circulară către toți Președinții de curți și Tribunale, prin care le cere ca, pe vitoru, ori ce recomandățiun i se va mai face, pentru numiri în funcțiuni, se lăngă numele recomandatului să se adaoge totu de odată și calitățile, meritele, serviciile, și dacă a mai fost scos, și pentru ce.

Trei patru zile în urma acestei circulări, s'a vedut publicat, totu în Monitorul, numirea D. Oton Sutz, fără a i se spune nici meritele,

nici dacă a mai fost în slujbă și pentru ce a fost scos.

Negreșit că acésta s'a făcut numai din scăpare din vedere, căci nu credem ca D. Costaforu se se contradică așa curendă! Astfel credendă noi, ne facem o datoriă a spune aci calitățile, meritele și virtuțile D-lui Sutz.

Étă-le:

Meritele: — Este cumnată cu D. Costaforu.

Virtuțile: — A fost distituit de la Curtea sub Domnia morală a Prințului Cuza, cu un raport care îl calomniase ca... ca regulatorul ală taceselor și alte fonduri publice.

VARIETAȚI

(Traducțiune).

Unu bravu sergentu din garda națională surprinde pe femeia sa în convorbire criminală, trage sabia, și voesce se resbune injuria ce primise, în sângele seducătorului, când de olată femeia lui îl strigă:

— Oprește-te, nenorocitul! Căci omori pe tatăl copiilor tăi!

* * *

Unu deputat, omu de litere și funcționar, era chemat într'o funcțiune mai înaltă. Supusă realegerii, după lege, întrebă pe unul din principalii sei alegători, deca crede că va fi re-numit.

— *Renumit!* Se pôte, respunse întrebatul, deca oferile d-tale, — pe care nu am onórea d'ale cunosce, — vor permite acésta; dar realesu, nu!

* * *

O burghesă frumoasă, și foarte virtuosă, inspirase o pasiune foarte viă unui mare personagiu care îi diše:

— Virtutea ta este totu ce iubesc în tine.

— Ei bine, domnule, îi respunse ea, nu mă espune pericolului de a perde ceea ce iubesc.

D-lui Președinte al Camerei Legislative.

Domnule Președinte,

In mai multe rânduri am reclamată onor. Adunări naționale din Delul Mitropoliei a'mi face o recompensă națională, atât pentru serviciile aduse societății în diferite moduri morale, cât și pentru faptul cel mare, cel sântu, cel unic în felul se, adică aducerea în Bucuresci a móstelor Sântului Dimitrie Basarabov de către unu strămoșu ală meu.

Tôte reclamațiile însă, d-le Președinte, au avut sórta acadelor mele ce le dau pe ici pe colea: m'a îndulcit cu promisiuni cari au ținută câtă ține o acadea în gură. Ó singură petițiune a avută o sórta mai bună pentru unu moment. Ea a fostă trimisă la comisarul de Verde se'mi cerceteze starea și se raporteze. Dar comisarul, care este totă în starea mea, cum era elu destoinic se facă acésta cercetare? Prin urmare a rămasă baliă recompensa mea și cu acea ocaziune.

Acésta neșasare din partea Camerei și a guvernului pentru mine a supărată foarte multu pe Sântul Dumitru și de aci aceste torențiale ploși și potópe!

Votați-mi, dar, câtă mai curindă o recompensă națională și ploile vor înceta, pagubele se vor repara și Sântul Dumitru va binecuvânta lucrările domniilor vóstre.

Ați dat la nemți milioane; au luat mult din domniile vóstre sute de mil; eu óre nu merită măcară câte-va deoimi de napoleoni pe lună?

Mă adreseză mai cu sémă la Măria ta, care ți la strămoșii Mării tale, și cari te laudă numai cu ei! Gândește-te că strămoșii mei, cu aducerea Sântului Dimitra, a făcută mai mult de câtă ai vóstri și merită mai mare recompensă strănepoșii lor de câtă voi, mai cu sémă că eu nu ceră nici a mia parte decâtă ia alți din visteria țerei.

Făcendă se se voteze acésta recompensă, faceți mai înteu unu serviciu țerei, scăpându-o de inundațiune, apoi societății, dându-i o satisfacere completă și încurajindă *înțelepciunea și uoralitatea!*

Asteptandă cu cea mai mare încredere acestu cerviciu din partea Măriei vóstre, ca conductorul întregi Camere, vă depu cu respectu la picioare închinăciunile mele și vă trimi și câte-va acadele.

Bărbucieă.

O CERERE DE CONSULTAȚIUNE

adresață d-lui N. A. Tudoriu, membru al biuroului de advocatură din orașul Ploesci, otelul Steriadi, vechi elevu al facultății de drept din Iași și fost funcționar administrativ.

Domnulă meu,

Bine-voiți, vă rog, a'mi areta prin știința și esperința d-v. ca omu specialu, cari sunt mijlocele prin cari unu funcționar pôte se falsifice mandate d'ale statului și se scape și de mâna justiției cu față curată? Astept povățuirea d-vóstră.

Coțcărescu.

ANUNCIU ASMODICU

La magazinul de pălării cu firma: *Paul Martin successeur de Dupuy*, de pe calea Mogoșoi, în otelul Niculescu din piața Teatrului, a sosită grandioasă și magnifică șlapcă, comandată și lucrată în streinătate, pentru D-nu Mare-Chal.

Cu voia D-sale, ea este espusă la ferestră, în cursu de două săptămâni, spre admirațiunea publică.

Se face dar cunoscută tutulor purtătorilor de livrele, cari ar fi doritori se-o examineze se se ia tiparul, că o pot vedea la ferestra susu numitalui magazin, în tôte zilele de lucrătore de la 9 ore dimineța și până la 9 ore séra.

Girante respunđătoru, **Ghiță Popescu.**

KARETEN/SPAZIER.

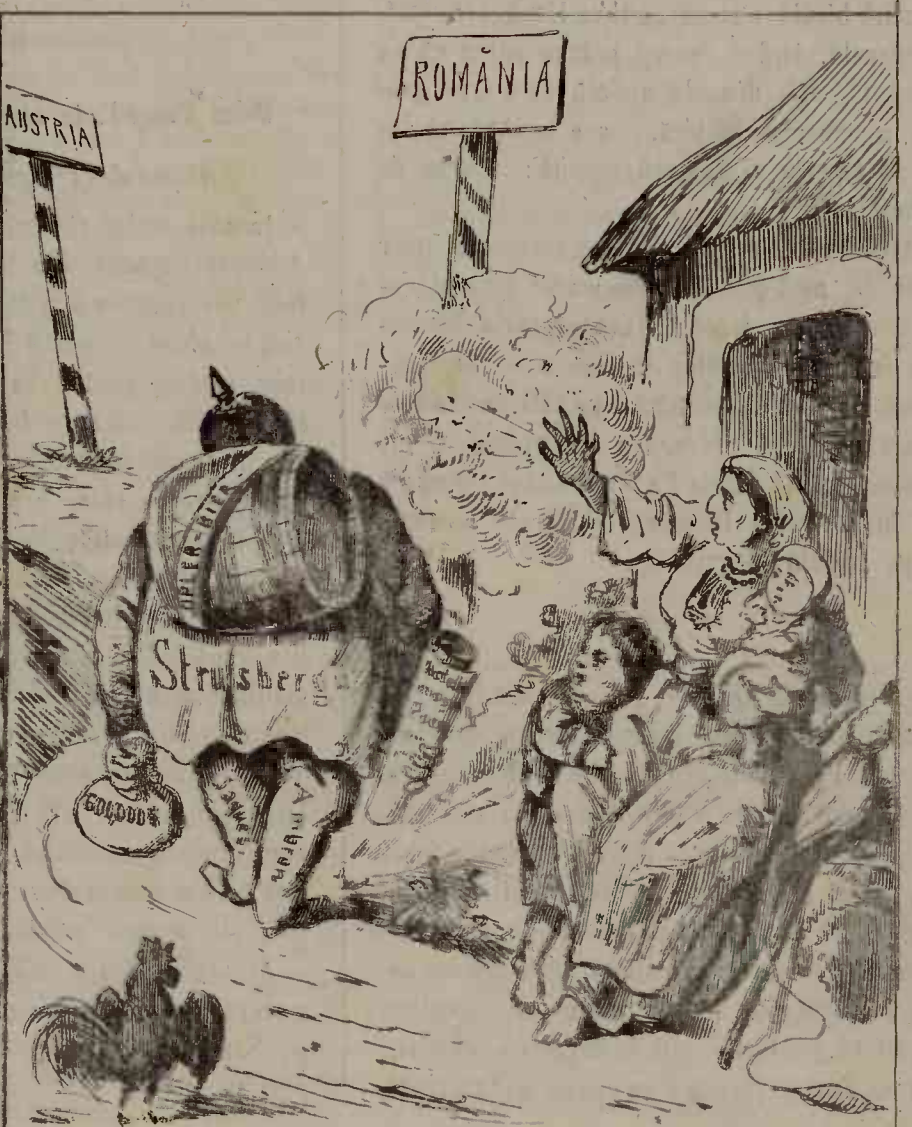
— Slobodü birjarü?

— Nu potü, am mușteriu prinsei.

1866.

Cändü a intratü în țerä.

1871.

Cändü va eși din țerä.